

דף צ.

עין משפט א.ב. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"א הל"ג

עין לעיל דף פט: עין משפט ו

עין משפט ג. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"ז הי"ט

שְׁתֵּי הַלָּחִים שֶׁיֵּצְאוּ בֵּין שְׁחִיטָה לְזִרְיָקָה ט וְזָרֵק דָּם
הַכֹּבָשִׁים בְּמַחְשֶׁבֶת הַזֵּמֶן. נִתְּפָגְלוּ שְׁתֵּי הַלָּחִים אֶף עַל פִּי
שָׁהֵן בַּחוּץ. שְׁהִזְרִיקָה מוֹעֵלֶת לַיּוֹצֵא אֶף עַל פִּי שְׁעָדִין
הוּא בַּחוּץ:

עין משפט ד.ה. הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ט הי"

מְנַחַת הָאִישׁ קוֹדֶמֶת לְמְנַחַת הָאִשָּׁה י. מְנַחַת חֲטָיִם
קוֹדֶמֶת לְמְנַחַת שְׁעוֹרִים. מְנַחַת חוּטָא קוֹדֶמֶת לְמְנַחַת
נְדָבָה מִפְּנֵי שֶׁהִיא בָּאָה עַל חֲטָא. מְנַחַת נְדָבָה וּמְנַחַת
סוּטָה אֵי זו שִׁירְצָה מֵהֶם יְקָדִים:

ט. כסף משנה: שתי הלחם שיצאו בין שחיטה לזריקה וכו'. שם פלוגתא דתנאי ופסק כר"ע.
וכתב רבינו אע"פ שהם בחוץ בגמרא מתקיף לה ר"פ ממאי דכי איתנהו אבראי פליגי
דילמא בדאיתנהו אבראי כ"ע לא פליגי דאין זריקה מועלת ליוצא ובהדר עיילינהו פליגי.
ומה שרצו להכריח מדרב גידל שאמרו ולא איתותב רב גידל אעפ"כ תפס רבינו דבדרך
דחיייה אמר כן ר"פ אי נמי דגריס רבינו ולא איתותב רב גידל בניחותא כמו שכתבו
התוספות:

י. כסף משנה: מנחת האיש קודמת למנחת האשה וכו'. תוספתא פ"י דזבחים. ומ"ש מנחת
חוטא קודמת למנחת נדבה וכו' מנחת נדבה ומנחת סוטה אי זו מהם שירצה יקדים. בעיא
בפרק כל התדיר (דף צ') נדבה קודמת שכן טעונה שמן ולבונה א"ד מנחת סוטה קודמת
שכן באה לברר עון ולא איפשיטא הלכך אי זו מהם שירצה יקדים דשקולות הם:

עין משפט ו.

הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ט ה"ז

בְּקִרְבָּנוֹת הַחֵג אֵינוֹ כֵּן - אֶלָּא קִרְבִּין עַל סֵדֶר הַכֶּתוּב
 שֶׁנֶּאֱמַר 'כַּמִּשְׁפָּטִים'. כִּי צָד. בַּתְּחִלָּה פָּרִים. וְאַחֲרֵיהֶם
 אֵילִים. וְאַחֲרֵיהֶם כִּבְשִׂים. וְאַחֲרֵיהֶם שְׁעִירִים. אַף עַל פִּי
 שֶׁהַשְּׁעִירִים חֲטָאת וְכָל אֵלוֹ שֶׁקָּדְמוֹ אוֹתָן עוֹלוֹת. וְכֵן
 בְּשִׁגְגַת צְבוּר בְּעִבּוּדָה זָרָה שֶׁהֵן מְבִיאִין פֶּר עוֹלָה וְשְׁעִיר
 חֲטָאת. הֵפֶר קוֹדֵם שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ 'כַּמִּשְׁפָּט'. וּפֶר כֹּהֵן מְשִׁיחַ
 קוֹדֵם לְפֶר הָעֵלִים דָּבָר שֶׁל צְבוּר. וּפֶר הָעֵלִים קוֹדֵם לְפֶר
 עִבּוּדָה זָרָה. וּפֶר עִבּוּדָה זָרָה קוֹדֵם לְשְׁעִיר שְׁלָה. אַף עַל
 פִּי שֶׁהֵפֶר עוֹלָה וְהַשְּׁעִיר חֲטָאת. שְׁכַךְ הוּא סֵדֶר הַכֶּתוּב
 בַּתּוֹרָה. שְׁעִיר עִבּוּדָה זָרָה קוֹדֵם לְשְׁעִיר נָשִׂיא שֶׁהַנָּשִׂיא
 יָחִיד. וְשְׁעִיר נָשִׂיא קוֹדֵם לְשְׁעִירֵת יָחִיד. וְשְׁעִירֵת יָחִיד
 קוֹדֶמֶת לְכַבֶּשֶׂה. אַף עַל פִּי שֶׁשְּׁנֵייהֶם חֲטָאת. שֶׁהַשְּׁעִירָה
 רְאוּיָה לְבוֹא עַל הַכֶּרְתוֹת שֶׁמְבִיאִין עֲלֵיהֶם חֲטָאת.
 וְהַכַּבֶּשֶׂה אֵינָה בָּאָה עַל שִׁגְגַת עִבּוּדָה זָרָה:

כ. כסף משנה: בקרבנות החג אינו כן וכו' עד שכך הוא סדר הכתוב בתורה. בפרק כל התדיר
 (דף צ') וכרבינא דאמר כמשפט כתיב בהו: שעיר ע"ז קודם לשעיר נשיא. בסוף הוריות
 (דף י"ג) ויהיב טעמא משום דהאי צבור והאי יחיד. ומ"ש ושעיר נשיא קודם לשעירת יחיד.
 שם ויהיב טעמא משום דהאי מלך והאי הדיוט. ומ"ש ושעירת יחיד קודמת לכבשה. שם
 ואע"ג דאמר התם אביי דתנאי היא פסק רבינו כתנא דסתם גמרא כוותיה ויהיב טעמא התם
 שעירה עדיפא שכן נתרבה אצל ע"ז ביחיד. ונראה שרבינו מפרש דה"ק שכשנכתבה אצל
 ע"ז ביחיד לא לענין זה לבדו נתייחדה שהרי לחטאות אחרות היא באה ונתרבת לבא גם
 על ע"ז דיחיד:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
 בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
 email: minchat.aaa@gmail.com

דף צ:

עין משפט א.ב. הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ט ה"ז
עין בסעיף הקודם

עין משפט ג.ד. הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ט ה"ח
עין לעיל דף פט: עין משפט ד

עין משפט ה. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ד הכ"ב

כָּל הָאֲשָׁמוֹת שֶׁבַּתּוֹרָה בְּאֵין בְּנֵי שְׁתַּיִם ל וּבָאִים בְּכֶסֶף
שְׁקָלִים. חוץ מֵאֲשֶׁם מְצָרַע וְאֲשֶׁם נָזִיר שֶׁהֵם בְּנֵי שָׁנָה
וְאֵין לְדַמְיָהֶם קֶצֶבָה. אֲשֶׁם תְּלוּי בָּא מִן הַקְּטָנִים אוֹ מִן
הַגְּדוֹלִים. וּמִפִּי הַשְּׁמוּעָה לְמַדּוֹ שְׂאִינוֹ בָּא אֶלָּא בְּכֶסֶף
שְׁקָלִים:

עין משפט ו. הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ט ה"י"ב

כָּל הַקּוֹדֵם בְּהַקְרָבָה קוֹדֵם בְּאֶכֶילָה:

עין משפט ז. הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ט ה"י"ג

הָיוּ לְפָנָיו שְׁלָמִים שֶׁל אֶמֶשׁ וְשְׁלָמִים שֶׁל יוֹם. שֶׁל אֶמֶשׁ
קוֹדֵמִין שְׁהָרִי קָרֵב זְמַנּוֹ. שְׁלָמִים שֶׁל אֶמֶשׁ וְחִטָּאת אוֹ

ל. כסף משנה: כל האשמות שבתורה באים בני שתיים וכו'. משנה בפרק כל התדיר (זבחים
דף צ' ע'): ופירש רש"י ובאים בכסף שקלים (כדיליף בפרק דם שחיטה) דכתיב בערכך
כסף שקלים באשם מעילות ואתי אשם תלוי ואשם גזילות בג"ש בערכך בערכך ואשם
שפחה חרופה גמר באיל באיל וכו'. חוץ מאשם נזיר. דכתיב כבש בן שנתו ומדאיל בן שתי
שנים בשתי סלעים כבש בן שנה לאו בשתי סלעים הוא: אשם תלוי בא מן הקטנים או מן
הגדולים. ומה שכתב מפי השמועה למדו שאינו בא אלא בכסף שקלים. בפרק דם שחיטה (דף
כ"ב): יליף מקרא דאשם תלוי בכסף שקלים:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

אָשֶׁם שֶׁל יוֹם. חֲטָאת וְאָשֶׁם קוֹדְמִין מִפְּנֵי שֶׁהֵן קֹדְשֵׁי
קֹדְשִׁים כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרֹנוֹ:

עין משפט ז.ט. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"י ה"י

וּמִתֵּר לֶאֱכֹל אֶת הַקֹּדְשִׁים בְּכֹל מֵאֲכָל מ. אֶפְלוּ הַכֹּהֲנִים
מִתְּרִין לֶאֱכֹל חֶלְקֵם בֵּין מִקְדָּשִׁים קָלִים בֵּין מִקְדָּשֵׁי
קֹדְשִׁים בְּכֹל מֵאֲכָל. וְלִשְׁנוֹת בְּאֲכִילַתָּן וְלֶאֱכֹלֶם צְלוּיִים
שְׁלוּקִים וּמִבְּשָׂלִים וְלִתְּת לְתוֹכָן תְּבַלִּין שֶׁל חֲלִין אֲבָל לֹא
תְּבַלִּין שֶׁל תְּרוּמָה שְׁלֹא יָבִיאוּ אֶת הַתְּרוּמָה לְיַדִּי פְּסוּל.
וְהַעֲצֹמוֹת הַנִּשְׂאָרוֹת מִתְּרוֹת וְעוֹשֶׂה אָדָם מֵהֶם כָּל כָּלִים
שִׁירְצָה:

מ. כסף משנה: ומותר לאכול הקדשים בכל מאכל. משנה בפ' איזהו מקומן (דף נ"ה). ומ"ש
אפילו הכהנים מותרין לאכול חלקם וכו' ולשנות באכילתן ולאכלם צלויים וכו'. משנה בס"פ
כל התדיר (דף צ'). ומ"ש אפילו הכהנים. נראה דכתב כן משום דסד"א שהכהנים צריכים
שלא יאכלו אלא לש"ש ולכן לא יאכלו אותם במטעמים דרך תענוג קמ"ל משום דכתב
בהו רחמנא למשחה ומתרגמינן לשון גדולה כמו שהמלכים אוכלים. ומ"ש אבל לא תבלין
של תרומה וכו'. שם במשנה פלוגתא דר"ש ור"מ ופסק כר"מ: והעצמות הנשארות מותרות
וכו'. בפרק המזבח מקדש (דף פ"ו) ובפרק דם חטאת (דף צ"ח) אשם מה אשם עצמותיו
מותרין אף כל עצמותיו מותרין ופירש"י מה אשם עצמותיו מותרין לעשות מהם כלים אני
שמעתי שהרי נאכל לכהנים ונותר בעצמות לא שייך אלא בדבר הנאכל. אף כל ואפילו
עולה ומיבעיא לי הא נמי מחטאת הוה מצי יליף ונראה בעיני דמלו יהיה יתירא נפקא ליה
באשם דכתיב ביה לכהן לו יהיה עכ"ל. כתב הר"י קורקוס ז"ל כתב רבינו הנשארות כלומר
שאינן בהם שום דבר ראוי לאכילה דתנן בתרומות פרק י"א עצמות קדשים בזמן שמכנסן
אסורות ואם השליכן מותרות ומיירי ביש עליהם קצת בשר ולכן אם מחשיבן אסורות ואין
מותר אלא נשארות שאינו מחשיבן ולא מצניען כ"כ תוספות שם עכ"ל:

עין משפט י. הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ט ה"ב

וְכִיצַד סְדוּר הַקְּרִבָּתָן. מוֹסֵף שֶׁבֶת תְּחִלָּה וְאַחֲרָיו מוֹסֵף
הַחֲדָשׁ וְאַחֲרָיו מוֹסֵף יוֹם טוֹב. שְׁכַל הַתְּדִיר מִחֲבֵרוֹ קוֹדֵם
אֶת חֲבֵרוֹ וְכֵן כָּל הַמְּקֻדָּשׁ מִחֲבֵרוֹ קוֹדֵם אֶת חֲבֵרוֹ. הִיא
לְפָנָיו תְּדִיר וּמְקֻדָּשׁ יְקָדִים אֵיזָה מֵהֶם שְׂרִצָּה:

ג. כסף משנה: שכל התדיר מחבירו קודם את חבירו. משנה בזבחים ר"פ כל התדיר (דף פ"ט): ומה שכתב וכן כל המקודש מחבירו קודם את חבירו. שם במשנה. ומה שכתב היה לפניו תדיר ומקודש וכו'. שם (דף צ'): בעיא דלא איפשיטא ולפיכך פסק רבינו דאי זה מהם שירצה יקדים ופירש"י תדיר ומקודש כגון דם עולת תמיד ודם חטאת התמיד תדיר והחטאת מקודש ממנו כדתנן דם חטאת קודם לדם עולה מפני שהוא מרצה: